

Члан 30.

Одступања од одредаба наведених у чл. 5. до 15. овог правилника могућа су под условом да та одступања не утичу на остваривање циљева прописаних овим правилником у случајевима као што су:

- а) развој кодекса добре праксе,
- б) искуство стечено спровођењем система заснованог на НАССР-у у складу са чланом 15. овог правилника,
- в) технолошки развој,
- г) научни савјети, посебно нове оцјене ризика,
- д) одређивање циљева здравствене исправности хране за животиње и
- ђ) развој захтјева који се односе на посебне послове.

Члан 31.

(1) Ако је одређена храна за животиње, укључујући храну за животиње које се не користе за производњу хране, опасна за људско здравље или за здравље животиња или за околину, налаже се:

а) успостављање система брзог узбуњивања као мреже за извјештавање о директном или индиректном ризику за здравље људи насталом од хране за животиње и у њему учествују Министарство, ветеринарска инспекција, лица овлашћена за обављање службене контроле, овлашћене лабораторије и

б) координација радом учесника система брзог узбуњивања која представља контактну тачку према Канцеларији.

(2) Када Министарство утврди да храна за животиње може представљати озбиљан ризик за здравље људи, здравље животиња или околину, те да тај ризик не може на задовољавајући начин бити уклоњен, Министарство може наредити, зависно од тежине ситуације, једну или више мјера из става 4. овог члана.

(3) Лица овлашћена за обављање службене контроле, ветеринарска инспекција и овлашћене лабораторије дужни су у оквиру својих надлежности обавијестити Министарство о појави ризика.

(4) Ако је храна за животиње домаћег поријекла уз процјену ризика озбиљности, мјере могу бити следеће:

- а) привремена или трајна забрана стављања на тржиште или употребе хране за животиње,
- б) одређивање посебних услова за наведену храну за животиње и
- в) друге одговарајуће привремене мјере.

(5) Ако је храна за животиње поријеклом из увоза, мјере прописује Канцеларија.

V - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 32.

(1) Објекти у којима послују субјекти и који су одобрени у складу са Законом о здравственој заштити животиња и ветеринарској дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/95, 10/97 и 52/01) могу наставити пословање у складу са одобреним дјелатностима и морају ускладити своје пословање са одредбама овог правилника у року од шест мјесеци од ступања на снагу овог правилника.

(2) Објекти у којима послују субјекти за које је прописана регистрација у складу са овим правилником могу наставити са обављањем дјелатности под условом да, у року од три мјесеца од ступања на снагу овог правилника, поднесу захтјев за регистрацију Министарству у складу са одредбама члана 18. став 1. овог правилника.

Члан 33.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-33-1303/10
16. фебруара 2010. године
Бања Лука

Министар,
Др Радивоје Братић, с.р.

Прилог 1.

1	2	3	4	5
Назив објекта	Улица	Мјесто	Власник	Датум
6	7	8	9	10
Број рјешења	Врста послова	Адреса производног објекта	Тел.	Факс

415

На основу члана 6. ст. 1. и 2. и члана 56. став 3. Закона о ветеринарству у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 42/08) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08 и 11/09), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА О УТВРЂИВАЊУ ОБАВЕЗНИХ ВЕТЕРИНАРСКИХ МЈЕРА И ПОСТУПКУ ИЗДАВАЊА ОВЛАШЋЕЊА ВЕТЕРИНАРСКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА КОЈЕ ИХ СПРОВОДЕ У ПОГЛЕДУ ТЕРИТОРИЈАЛНЕ НАДЛЕЖНОСТИ

Члан 1.

У Правилнику о утврђивању обавезних ветеринарских мјера и поступку издавања овлашћења ветеринарским организацијама које их спроводе у погледу територијалне надлежности ("Службени гласник Републике Српске", број 98/09) у члану 10. у ставу 2. т. т. "з) и и)" замјењује се тачкама: "и) и ј)".

Послије става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

"Захтјев из члана 9. овог правилника подноси се Министарству најкасније 30 дана прије истека периода на који је рјешење донесено."

Члан 2.

У члану 18. тачка г) мијења се и гласи:

"г) радника из члана 16. став 1. овог правилника који нису најмање три мјесеца у радном односу код подносиоца захтјева, рачунајући од дана подношења захтјева, изузев за оне подносиоце који су тек отпочели са радом, те из објективних разлога не могу испуњавати овај критеријум и".

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-33-1970/10
2. марта 2010. године
Бања Лука

Министар,
Др Радивоје Братић, с.р.

416

На основу члана 30. став 5. и члана 46. тачка з) Закона о заштити и добробити животиња ("Службени гласник Републике Српске", број 111/08) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08 и 11/09), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

УПУТСТВО

О ФОРМИРАЊУ И УСЛОВИМА КОЈЕ МОРАЈУ ИСПУЊАВАТИ ПРИХВАТИЛИШТА ЗА ЖИВОТИЊЕ

1. Овим упутством прописују се услови које морају испуњавати прихватилица за животиње (у даљем тексту: објекти) који се односе на смјештај, начин изградње, опрему, начин рада и ветеринарско-здравствени ред.

2. У смислу овог упутства, под појмом ветеринарско-здравствени ред подразумева се осигурање објеката из тачке 1. овог упутства од неконтролисаног уласка и изласка људи, животиња и возила, одржавање реда и чистоће, оптималних микроклиматских услова својствених појединој врсти животиња у објектима и око њих, осигурање здравствене исправности воде и спровођење дератизације и дезинсекције.

3. Надлежни орган јединице локалне самоуправе у складу са одредбама Закона о заштити и добробити животиња (у даљем тексту: Закон), према специфичним условима и потребама средине и бројности популације напуштених животиња дужна су основати прихватилишта за животиње.

4. Прихватилиште за животиње може започети обављање дјелатности на основу одобрења за формирање прихватилишта које издаје надлежни орган јединице локалне самоуправе.

5. У обављању регистроване дјелатности прихватилиште за животиње, уз одредбе Закона и овог упутства, у своје пословању мора испуњавати и друге услове у складу са посебним прописима:

- о минималним стандардима држања животиња,
- о вођењу евиденције о животињама и
- о транспорту животиња.

6. Уз захтјев за издавање одобрења из тачке 4. овог упутства, подноси се:

- доказ о регистрацији,
- подаци о физичком или правном лицу као подносиоцу захтјева (име и презиме, адреса пребивалишта физичког лица, односно назив и сједиште правног лица),
- адреса прихватилишта за животиње,
- подаци о одговорној особи (име и презиме, адреса пребивалишта) и
- приказ планираног броја радника задужених за бригу о животињама, њиховом образовању, пословима које ће обављати и начин осигурања ветеринарске заштите животиња.

7. Одобрење из тачке 4. овог упутства издаје се подносиоцу захтјева, у складу са чланом 30. став 5. Закона.

8. Прихватилиште за животиње се, на основу одобрења из тачке 4. овог упутства, уписује у Регистар који се води при Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство).

9. Регистар из тачке 8. овог упутства треба садржавати следеће податке:

- број одобрења,
- датум издавања одобрења,
- адреса прихватилишта за животиње и
- податке о физичким или правним лицима која обављају дјелатност (име и презиме, адреса пребивалишта физичког лица, односно назив и адреса сједишта правног лица).

10. Објекти из тачке 1. овог упутства морају бити смјештени на таквом мјесту да не нарушавају рад и цјеловитост већ постојећих објеката и да не онечишћују околину.

11. Објекти из тачке 1. овог упутства морају бити најмање 250 до 300 метара удаљени од насељеног мјеста.

12. Удаљеност објеката из тачке 1. овог упутства од насељеног мјеста може бити и мања, али у том случају морају бити ограђени чврстом оградом, најмање висине два метра, како би се осигурала звучна и визуелна изолација од околине.

13. Објекти из тачке 1. овог упутства могу бити изграђени само на компактном и оцједитом земљишту с ниским нивоом подземних вода и изван подручја која могу бити угрожена поплавама и клизиштима.

14. Круг објеката из тачке 1. овог упутства мора бити довољно простран да осигура њихову функционалну пове-

заност, ограђен прикладном оградом, а све површине које нису бетонирани или асфалтирани морају бити под уредно одржаваним зеленилом.

15. Објекти из тачке 1. овог упутства морају бити снабђени довољним количинама питке воде из јавног водовода или властитог бунара.

16. Здравствена исправност бунарске воде мора бити контролисана у овлашћеним лабораторијама, најмање једном годишње.

17. Објекти из тачке 1. овог упутства морају имати систем за прихватање и одвођење отпадних вода.

18. Воде узроковане падавинама могу се улијевати у канализацију или природни реципијент без пречишћавања.

19. Отпадне и фекалне воде из објекта, прије улијевања у природни реципијент или канализацију, морају проћи кроз одговарајући систем пречишћавања.

20. Простор за одлагање и збрињавање чврстих фекалија из објеката из тачке 1. овог упутства мора бити смјештен и изграђен тако да спречава онечишћење околине.

21. Објекти из тачке 1. овог упутства морају бити изграђени у складу са општим хигијенско-техничким условима и на начин који омогућава оптималне микроклиматске и зоохигијенске услове смјештаја примјерене појединој врсти животиња.

22. Температура ваздуха у просторијама за псе и мачке не смије бити нижа од 5° С, а љети може бити у складу са спољашњом температуром ваздуха, с тим да у том случају мора бити осигуран такав систем провјетравања, а по потреби и климатизација, која ће осигурати довољно провјетравања, по потреби и расхлађивање.

23. У просторијама у којима су смјештене болесне животиње, уколико нема систем гријања усмјереним извором топлоте (инфрацрвено свјетло, гријани под и сл.), температура околине не смије бити нижа од 18° С.

24. Подови, зидови и кров просторија у којима су смјештене животиње морају бити одговарајуће изоловани од дјеловања неповољних климатских утицаја.

25. Подови, зидови и плафони простора и просторија објеката из тачке 1. овог упутства у којима су смјештене животиње морају бити од непорозног и нехигроскопног материјала који омогућава дјелотворно чишћење, прање и дезинфекцију и да је отпоран на гризење и гребање.

26. У просторијама и просторима у којима бораве животиње мора бити осигурано довољно дневног свјетла, примјерено појединој врсти животиња.

27. Објекти из тачке 1. овог упутства морају имати просторију за хлађење, односно хладњачу или спољашњи контејнер за скупљање лешина.

28. Контејнер мора бити закључан и смјештен у кругу објекта тако да је онемогућен приступ људима и животињама и смије бити коришћен искључиво у сврху одлагања лешина из објеката из тачке 1. овог упутства.

29. Лешине се морају редовно одвозити у објекте за нешкодљиво уклањање лешина.

30. Просторија за хлађење, хладњача или контејнер за скупљање лешина морају се редовно чистити, прати и дезинфиковати.

31. Унутар круга објеката из тачке 1. овог упутства мора се редовно вршити дератизација два пута годишње, а по потреби и чешће.

32. Дезинсекцију унутар круга објеката из тачке 1. овог упутства треба изводити током периода активности инсеката најмање једном мјесечно, а у осталом дијелу године по потреби.

33. Објекти из тачке 1. овог упутства морају одговарати потребама животиња смјештених у њима тако да животиње:

- не трпе глад и жеђ,
- нису изложене физичкој непријатности и страху,

- заштићене су од повреда и болести и
- налазе се у својој врсти примјереној околини.

34. Радно вријеме објеката из тачке 1. овог упутства, које се односи на рад са странкама, мора бити најмање четири сата радним даном, а током 24 часа дневно мора бити осигурано дежурство за пријем животиња у хитним случајевима.

35. Дежурство ће бити организовано у договору са ветеринарском организацијом на начин који осигурава хитну ветеринарску помоћ животињи 24 часа дневно.

36. На улазу у објекте из тачке 1. овог упутства мора бити постављена натписна табла са пуним називом, адресом, телефонским бројем и ознаком радног времена.

37. У објектима из тачке 1. овог упутства мора бити одговарајући број особа које се брину о животињама и то најмање једна особа у односу на 50 животиња.

38. Објекти из тачке 1. овог упутства морају имати водитеља са средњошколским образовањем (ветеринарског или другог смјера) и одговарајуће искуство стечено у раду са животињама.

39. Водитељ брине о одржавању ветеринарско-здравственог реда, а одговоран је и за вођење евиденције о животињама и за рад особа укључених у рад објеката из тачке 1. овог упутства.

40. Правна лица која обављају дјелатност у објектима из тачке 1. овог упутства не смију бити осуђена за прекршај, у складу са одредбама Закона.

41. Правна и физичка лица која обављају дјелатност у објектима из тачке 1. овог упутства морају осигурати ветеринарску заштиту здравља животиња.

42. У сврху осигурања потребне ветеринарске заштите здравља животиња, лица из тачке 41. овог упутства морају склопити уговор са ветеринарском организацијом.

43. Правна и физичка лица која обављају дјелатност у објектима из тачке 1. овог упутства морају имати одговарајуће возило или приколицу за транспорт животиња или обављати транспорт животиња до прихватилишта у сарадњи са хигијеничарском службом.

44. Простор за возача мора бити одвојен од простора за животиње чврстом физичком оградом.

45. Простор за животиње унутар возила или приколице мора бити:

- довољно простран за кавезе у којима животиња нормално стоји или лежи,
- са оптималном температуром унутар возила која износи најмање 5°C, а највише 30°C,
- провјетрен,
- без оштрих рубова и избочина на којима се животиња може повриједити,
- опремљен тако да осигурава сигуран транспорт животиње и
- једноставан за чишћење, прање и дезинфекцију.

46. На возилу или приколици морају бити видљиво означени назив, адреса и телефонски број објеката из тачке 1. овог упутства.

47. У возилу или приколици из тачке 43. овог упутства не смију се, у простору за животиње, истовремено са животињама транспортовати никакве друге ствари (производи, сировине, отпаци).

48. Правна и физичка лица која обављају дјелатност у објектима из тачке 1. овог упутства дужне су након примљене дојаве о пронађеној животињи, у сарадњи са хигијеничарском службом, осигурати њено хватање и транспорт до прихватилишта, ако особа која је нашла животињу то не може учинити сама.

49. Пронађену животињу треба увести у евиденцију и провјерити налази ли се на попису тражених, о чему се, у том случају, обавјештава власник животиње путем сред-

става јавног информисања која такве огласе објављују бесплатно.

50. Правна и физичка лица која обављају дјелатност у објектима из тачке 1. овог упутства дужне су осигурати смјештај животиње у року 24 часа по пријему дојаве, а ако је животиња повријеђена, у року од четири часа.

51. Уколико у прихватилишту нема мјеста за нове животиње, водитељ прихватилишта може договорити с особом која је пронашла животињу, или неком другом заинтересираним особом, да се брине о животињи док се не осигура смјештај у прихватилишту или да животињу упути на збрињавање у друго прихватилиште, уколико га исто може прихватити.

52. Свака новопримљена животиња мора бити прво смјештена у просторију за изолацију у објектима из тачке 1. овог упутства како не би дошла у додир с другим животињама.

53. Приступ просторији за изолацију има само особље из т. 37, 38, 39. и 40. овог упутства и доктор ветеринарске медицине који обавља здравствену заштиту животиња.

54. Пас мора боравити у просторији за изолацију најмање 10, а мачка најмање 14 дана.

55. Прије уласка нове животиње, просторија за изолацију мора бити очишћена, опрана и дезинфикована.

56. Сваку новопримљену животињу у прихватилишту мора прегледати доктор ветеринарске медицине, најкасније 24 часа по смјештању.

57. Животиње у прихватилишту морају бити третиране против унутрашњих и спољашњих паразита, а имунопрофилактичке и друге мјере морају бити спроведене у складу са ветеринарским прописима.

58. Особље прихватилишта мора најмање два пута дневно провјеравати опште стање животиња (нпр. животиње не једу, не дефецирају, не уринирају, апатичне су, агресивне и друго) и о томе водити евиденцију у коју уписују своја запажања и по потреби обавјештавају доктора ветеринарске медицине.

59. Свака нађена животиња за коју није могуће утврдити здравствени статус с обзиром на бјеснило, сматра се животињом непознатог здравственог статуса с обзиром на бјеснило и мора бити издвојена, како је одређено тачком 54. овог упутства.

60. Након истека периода спроведеног у изолацији са негативним резултатом клиничког прегледа на бјеснило, животиња треба бити вакцинисана против бјеснила и може бити удомљена.

61. Нађене слободноживеће мачке без власника морају бити примљене у прихватилиште и мора им се осигурати потребна ветеринарско-здравствена заштита, стерилизација или кастрација.

62. Након опоравка и спроведених мјера у складу са т. 52, 53, 54, 55, 56, 57. и 58. овог упутства, мачке из тачке 61. овог упутства могу бити пуштене у околину из које су узете, ако је околина примјерена за њихов повратак и ако су видно означене, осим у случају да се нађу особе које ће преузети бригу о њима.

63. Нађени пси без власника морају бити примљени у прихватилиште и мора им се осигурати потребна ветеринарско-здравствена заштита, стерилизација или кастрација и означавање, осим у случају из тачке 51. овог упутства и након истека рока из члана 30. став 2. Закона, у оквиру којег власник животиње није захтијевао поврат животиње.

64. Након опоравка и спроведених мјера у складу са т. 52, 53, 54, 55, 56, 57. и 58. овог упутства, пси из тачке 63. овог упутства могу бити пуштени у околину из које су узети, ако су видно означени, осим у случају да се нађу особе које ће преузети бригу о њима.

65. Правна и физичка лица која обављају дјелатност у прихватилиштима преузимају и животиње, на основу захтјева који им поднесу власници животиња, за животиње за које се не могу или не желе више бринути.

66. Таква животиња мора бити примљена у прихвати-лиште у року од осам дана од пријема захтјева из тачке 65. овог упутства, осим у случају недостатка простора, када је потребно поступити у складу с тачком 51. овог упутства.

67. Власник који је дао животињу у прихватилиште нема право на другу животињу из прихватилишта, осим уколико другачије уговори с водитељем прихватилишта.

68. Правна и физичка лица која узимају животиње из објекта из тачке 1. овог упутства дужне су приликом преузимања животиње дати своје личне податке (назив или име и презиме, адреса, телефонски број) водитељу прихватилишта за животиње и потписати изјаву о прихватању животиње.

69. Власник животиње који животињу смјешта у прихватилиште мора, поред личних података, дати и изјаву којом потврђује да је власник животиње и да се одриче власништва над њом, а мора и предати сву документацију о животињи и дати информације о њеном карактеру и навикама.

70. Евиденција о животињама укључује податке о:

- примљеним животињама (вријеме пријаве о проналаску, вријеме пријема животиње у прихватилиште, врста, пол, тежина, број идентификационе ознаке уколико је пас означен, процјена старости, иницијално опажање о здравственом стању, фотографија животиње, мјесто на којем је пронађена животиња),

- удомљеним животињама (датум удомљавања, адреса и број телефона удомитеља),

- животињама упућеним у друго прихватилиште (датум упућивања и адреса прихватилишта у које је животиња упућена),

- стерилисаним или кастрираним животињама (датум стерилизације или кастрације),

- микрочипованим животињама,

- животињама пуштеним на мјесто налазишта (локација на коју је животиња пуштена и број микрочипа),

- угинулим или еутаназираним животињама (разлог угинућа или еутаназије, датум еутаназије, име и презиме, потпис и печат ветеринара који је извршио еутаназију) и

- евиденција о здравственом стању животиња.

71. Евиденција које се води о животињама у прихвати-лишту мора се редовно обнављати.

72. Евиденција из тачке 70. овог упутства мора се дати на увид, на захтјев ветеринарске инспекције.

73. Водитељ прихватилишта може одбити пријем животиње и упутити власника са животињом у ветеринарску организацију, уколико примијети једно од стања из члана 14. став 1. Закона.

74. За животињу за коју се у току боравка у прихвати-лишту из тачке 1. овог упутства примијети једно од стања из члана 14. става 1. Закона, доктор ветеринарске медицине је дужан извршити еутаназију у складу са чланом 15. ст. 1. и 2. Закона.

75. Прихватилиште за животиње састоји се од:

- просторије или простора за пријем (идентификацију или евиденцију) животиња,

- просторије или простора за чишћење, купање и сушење животиња,

- просторије или простора за преглед животиња, који обавља доктор ветеринарске медицине,

- просторије за изолацију животиња, одвојено за псе и мачке, с одговарајућим бројем кавеза или боксова, која мора бити закључана,

- одвојене просторије, простора (кавези, боксови) за држање различитих врста животиња, према потреби,

- складишта,

- просторије или простора за спремање средстава за чишћење и дезинфекцију, која мора бити закључана,

- просторије за чување, припрему и расподјелу хране за животиње, чишћење и прање посуђа, односно посуда за храну и воду,

- просторије за хлађење или простора (замрзивач) за одлагање лешина, за властите потребе,

- простора за слободно кретање животиња,

- просторије за особље и

- санитарног чвора (WC, купатило).

76. Простор за смјештај паса у склоништу састоји се од:

- затвореног дијела, примјерено загријаног и провјетреног, за сваку животињу посебно, са испустом наткривеним до 1/3 површине; затворени дио мора бити величине најмање 2 m² x 2 m² x 1, 8 m², а отворени дио најмање 2 m² x 2 m² x 2, 4 m²,

- отвореног дијела, посебно ограђеног простора унутар круга прихватилишта, у којем неће бити могућности повређива животиња, а у којем ће се пси моћи слободно кретати примјерено својим потребама,

- ако је у једном простору смјештено више паса, сваки пас мора у затвореном дијелу имати осигурану површину од најмање 3 m², а у отвореном најмање 4 m² и

- у боравишном простору морају бити одговарајући предмети којима се пас занима, односно игра.

77. Простор за мачку мора бити величине најмање 1 m x 1 m x 1 m, а ако су мачке смјештене групно, величина простора мора бити најмање 3 m x 4, 5 m x 2 m.

78. У групи смије бити највише 15 одраслих мачака или 20 младунчади.

79. У боравишном простору свака мачка мора имати одговарајуће лежиште, те простор за дефецирање, а на располагању им морају бити одговарајући предмети којима се занимају, односно играју.

80. Прихватилишта која обављају своју дјелатност даном ступања на снагу овог упутства дужна су да ускладе своје пословање са одредбама овог упутства у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

81. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-33-835/10
2. фебруара 2010. године
Бања Лука

Министар,
Др Радивоје Братић, с.р.

417

На основу члана 31. став 4. и члана 46. тачка и) Закона о заштити и добробити животиња ("Службени гласник Републике Српске", број 111/08) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08 и 11/09), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

УПУТСТВО

О ФОРМИРАЊУ И УСЛОВИМА КОЈЕ МОРАЈУ ИСПУЊАВАТИ ХИГИЈЕНИЧАРСКЕ СЛУЖБЕ

1. Овим упутством прописују се услови које морају испуњавати хигијеничарске службе (у даљем тексту: објекти) за животиње у погледу смјештаја, начина изградње, опреме, начина рада и ветеринарско-здравственог реда.

2. У смислу овог упутства, под појмом ветеринарско-здравствени ред подразумијева се осигурање објекта из тачке 1. овог упутства од неконтролисаног уласка и изласка људи, животиња и возила, одржавање реда и чистоће, оптималних микроклиматских услова својствених појединој врсти животиња у објектима и око њих, осигурање здравствене исправности воде и спровођење дератизације и дезинсекције.

3. Надлежни орган јединице локалне самоуправе у складу са одредбама Закона о заштити и добробити животиња (у даљем тексту: Закон), према специфичним услови-